

[Lone Dybkjær]

skal fremme den folkelige debat og bl.a. herigennem, men ikke kun herigennem, give folketinget et bedre beslutningsgrundlag på det teknologiske område.

Ministeren og andre har sagt, at det er et arbejde, der allerede foregår, men det er ikke rigtigt. Der foregår ikke brede teknologihelhedsvurderinger, hvis vi skal tage det i dets fulde udstrækning, som sætter den folkelige debat i gang og samtidig skaber et bedre grundlag for folketinget for de beslutninger, der skal træffes herinde.

Det, teknologinævnet skal gøre, er i højere grad at fokusere på de problemer, vi som folketing bliver stillet over for i fremtiden. Det er ikke almindelige, banale teknologiske vurderinger af enkeltområder på det tekniske felt. Nej, det er de problemer, vi som folketing kommer til at stå over for i kraft af, at der foregår nogle kolossale ændringer i samfundet, som stort set ikke er inde i vores diskussioner i øjeblikket. Der er da udvalg, der er da forfattere, der peger på dele af problemet, men der er ikke nogen, der gør det samlet, og der er faktisk ikke nogen, der specielt fokuserer på de problemer, vi som samfund kommer til at stå over for og dermed som folketing kommer til at stå over for.

Hvordan vil det f.eks. være at have et demokrati med den fremtidige teknologiske udvikling? Man kan godt citere nogle af de kendte forfattere, f.eks. Aldous Huxley, som i meget høj grad satte spørgsmålstegn ved, om man overhovedet kan få et demokrati til at fungere i en teknologisk verden, hvor man har et masseopbud fra mediernes side, om det overhovedet er muligt at få et ægte demokrati, når vi har f.eks. TV-udsendelser, hvor en meget stor del af befolkningen hele tiden bliver udsat for en mere eller mindre reel virkelighed.

Det er selvfølgelig ikke kun det, teknologinævnet skal tage stilling til, men det er meget vigtigt at understrege, at det, teknologinævnet skal beskæftige sig med, er det, der har relation til samfundet som helhed og til folketinget, og dermed er det altså noget nyt i forhold til det, der f.eks. foregår i industriministeriet og andre steder.

Som jeg allerede har sagt, er det forslag, der ligger her, ikke den ideelle løsning set fra et organisatorisk synspunkt. Vi havde, som det fremgår af betænkningen, helst set en tilknytning til folketinget, og det vil sige, at

vi havde foretrukket, at der dér, hvor der i dag står statsministeren, havde stået folketingets formand. Men sådan skulle det ikke være. Vi måtte finde en anden løsning, og det blev altså det, jeg kaldte denne hybrid.

For god ordens skyld skal jeg sige – da også hr. Korneliusen har været inde på det – at det overhovedet ikke skyldes noget med mistillid til statsadministrationen. Det skyldes ikke noget som helst med mistillid til de teknologivurderinger, der foregår, det er bare en helt anden slags. Jeg har prøvet at illustrere, hvad det er for en slags ved at henvise til Huxleys bog. Det er ikke »Fagre nye verden«, jeg henviser til, men »Gensyn med fagre nye verden«, hvor han påpeger, at meget af det, han nævnte i sin første bog, var kommet til at se endnu mere grelt ud, end han i virkeligheden havde forestillet sig.

Så skal jeg komme med nogle kommentarer til selve forslagene. Den konservative ordfører, hr. Svend Åge Petersen, har allerede været inde på udkastet til tillægsbetænkningen, der jo ikke er folketinget i al almindelighed bekendt endnu, men her fremgår det, at vi fra flertallets side – det er måske en af de ting, som vi kan få også dem, der ikke støtter os i dag, til at stemme for – vil komme med forslag om, at »statsministeren« ændres til »undervisningsministeren«, fordi statsministeriet meget gerne ser sig rensset for den type opgaver, og det kan vi godt forstå. Vi vil også tage hensyn til, at Københavns og Frederiksberg kommuner kommer ind i udpegningsprocessen, og at den formelle udnævnelse af sekretariatsmedarbejdere sker af undervisningsministeren. Vi har taget hensyn til alle dele af den type betragtninger, som er fremkommet.

I relation til den debat, der udspandt sig, og også i relation til det, hr. Helge Sander har sagt, er jeg glad for de åbninger, der har været. Det er også dem, jeg har sporet i det udvalgsarbejde, jeg har været med i, bl.a. også i udvalget for forretningsordenen, og jeg er glad for, at det er kommet til udtryk her i salen i dag. Jeg synes, det er fint, hvis der kan findes en bedre løsning, helt fint, for det var sådan set det, vi arbejdede på, og det, som ikke lykkedes for os i første omgang. Men det skulle kun være glædeligt, hvis det kunne ske i næste omgang.

Jeg skal derfor lige repetere den procedure, jeg har tænkt mig vi skal have, nemlig at